

MINISTERSTVO VNITRA ČR
Duše: 12-04-2008
č. j.: MV-33956-22/KM-2008
Přílohy:

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. [redacted] a soudců Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] v právní věci žalobce: Mgr. [redacted], bytem [redacted], proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2008 čj. MV-33956-8/KM-2008

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 7. 2008 čj. MV-33956-8/KM-2008 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, jímž zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Policejního prezidia, ze dne 6. 6. 2008 čj. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI ve věci částečného odmítnutí žádosti o informace.

Žalobce v žalobě obsáhle popisuje průběh správního řízení, přičemž doslovně cituje všechna svá podání v této věci. Vůči žalobou napadenému rozhodnutí pak namítá, že obsahuje nepravdivý údaj o tom, že jeho odvolání nebylo odůvodněno, ačkoli podání obsahující odůvodnění odvolání bylo žalovanému doručeno ještě před vydáním rozhodnutí. Žalobce pak uvádí, že i kdyby odvolání sám dodatečně neodůvodnil, měl být nejprve vyzván k doplnění odvolacích námitek. Pokud tak postupováno nebylo, jedná se o závažnou procesní vadu. Z procesní opatrnosti pak žalobce činí předmětem žalobních námitek všechny námítky obsažené v odůvodnění odvolání, které pak cituje.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobu nepovažuje za důvodnou a navrhuje, aby byla zamítnuta. Ve svém vyjádření pak vyvracel důvodnost jednotlivých tvrzení obsažených v té části žaloby, kde žalobce rekapituloval své odvolací námitky. Žalovaný se však nijak nevyjádřil k vadě vztahující se k tomu, že žalobce nebyl vyzván k doplnění odvolání a že údaj o tom, že jeho odvolání zůstalo nedoplněno, neodpovídá skutečnosti.

Žalobce k tomuto vyjádření podal repliku, kde polemizoval s jednotlivými tvrzeními obsaženými ve vyjádření žalovaného a závěrem zdůraznil, že bez ohledu na jiné skutečnosti je napadené rozhodnutí nepřekoumatelné pro nedostatek důvodů, když nijak nereaguje na jeho odvolací námitky.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti:

Žalobce dne 9. 4. 2008 podal u Policie České republiky, Policejního prezidia (dále jen povinný subjekt), žádost o informace. Požadoval v ní, aby mu bylo sděleno, na základě kterého konkrétního právního nebo jiného předpisu, směrnice, pokynu či nařízení jsou osoby vstupující do budovy Policejního prezidia podrobovány osobní prohlídce, je po nich požadováno prokázání totožnosti a jejich osobní údaje zaznamenávány.

Přípisem ze dne 22. 4. 2008 čj. PPR-9207-1/ČJ-2008-99KI byla žalobci část požadovaných informací poskytnuta.

Dne 7. 5. 2008 podal žalobce stížnost na postup povinného subjektu, když poukázal na to, že mu byla poskytnuta jen část požadovaných informací, aniž by bylo o zbytku vydáno rozhodnutí o odepření informací.

Stížnosti bylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 5. 2008 čj. MV-33956-5/KM-2008, když povinnému subjektu bylo přikázáno, aby žádost vyřídil ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí o stížnosti.

Povinný subjekt poté žalobci přípisem ze dne 6. 6. 2008 čj. PPR-9207-11/ČJ-2008-99KI poskytl další informace, v části jeho žádost o informace odložil a současně vydal téhož dne rozhodnutí čj. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI, kterým žádost ve zbývající části odmítl.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 4. 7. 2008 blanketní odvolání, v němž pouze cituje svoji žádost o informace, uvádí, že podává odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Policejního prezidia, čj. PPR-9207-12/ČJ-2008-99KI ze dne 6. 6. 2008, a navrhuje, aby toto rozhodnutí bylo zrušeno.

Dne 17. 7. 2008 doručil žalobce jednak povinnému subjektu a jednak žalovanému podání obsahující odůvodnění jeho odvolání.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 7. 2008 čj. MV-33956-8/KM-2008 rozhodl o odvolání žalobce tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí povinného subjektu potvrdil. Toto rozhodnutí bylo podle záznamu na originále toto rozhodnutí založeném ve správním spise vypraveno dne 21. 7. 2008; tento den je proto nutno považovat ve smyslu § 71 odst. 2

písm. a) správního řádu za den vydání rozhodnutí.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný popisuje průběh správního řízení. Následně konstatuje, že nezjistil žádné porušení procesních ustanovení a konstatuje, že řízení, které vydání předcházelo, bylo zcela v souladu s právními předpisy stejně jako rozhodnutí samé po stránce formálně právní a také způsob jeho doručení nevykazuje žádné pochybení.

Uvádí pak, že v odvolání nejsou uvedeny žádné důvody a námitky, jimiž by odvolatel odůvodnil návrh na zrušení napadeného rozhodnutí. Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací orgán správnost napadeného rozhodnutí jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Pokud námitky chybí, jako v tomto případě, přezkoumává ve smyslu citovaného ustanovení toliko soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 82 odst. 2 správního řádu „musí odvolání mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 správního řádu a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal ve správním orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka“.

Z citovaného zákonného ustanovení je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. To znamená, že každé podání, které má být posouzeno jako odvolání, když správní orgán je povinen posuzovat podání podle obsahu ve smyslu § 37 odst. 1 věta druhá správního řádu, musí obsahovat specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního posouzení ve věci či nesprávnost vyhodnocení skutkového stavu věci či nedostatky v dokazování. Nepostačuje proto, pakliže podané odvolání obsahuje pouze náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 správního řádu a specifikaci rozhodnutí, proti němuž směřuje jako celku (napadá je v celém rozsahu), neboť právě toliko v případě nevymezení „rozsahu“ (právě jen u této chybějící náležitosti) platí, že se odvolatel domáhá zrušení celého rozhodnutí. Na rozdíl od „rozsahu“, v němž je rozhodnutí napadáno, správní řád v uvedeném ustanovení § 82 odst. 2 ohledně odvolacích důvodů („v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo“) nestanoví žádný způsob (zákonou fikci), jíž by bylo lze tuto chybějící náležitost „nahradit“, neboť tato tvrzení jsou ponechána v dispozici odvolatele. To ostatně vyplývá i z ust. § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak.

Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, rovněž tak s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, když se pro odvolací řízení použijí obdobně ustanovení hlavy I. - IV., VI. a VII. v druhé části správního řádu, nemá-li odvolání nějakou náležitost vyplývající z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, je na místě postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že správní orgán pomůže žadateli nedostatky odstranit nebo jej k odstranění vyzve.

Podle § 37 odst. 3 správního řádu „nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“.

Podle § 39 odst. 1 správního řádu „správní orgán účastníkovi určí přiměřenou lhůtu k provedení úkonu, pokud ji nestanoví zákon a je-li to zapotřebí. Určením lhůty nesmí být ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků“. Usnesením o určení lhůty se oznamuje pokračování pouze tomu, komu je určena, popř. i tomu, jehož se jinak přímo dotýká. Uvedené ustanovení poskytuje v použitých případech vyšší formu výzvy k provedení úkonu, a to formu usnesení. Právě v souladu s účelem řízení by bylo v daném případě poskytnutí lhůty, a to rovněž s ohledem na § 4 odst. 2 správního řádu, v němž je zakotvena povinnost správního orgánu v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonů a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Žalovaný však v dané věci dle uvedených procesních zákonných ustanovení nepostupoval. Žalovaný tak rozhodl o odvolání žalobce, aniž by znal konkrétní námitky žalobce, tedy postupoval v rozporu s procesními pravidly stanovenými v ustanoveních správního řádu.

Pro úplnost soud odkazuje na judikaturu uveřejněnou ve Sbírce Nejvyššího správního soudu pod č. 1578/2008 Sb. NSS a č. 1580/2008 Sb. NSS (oba v čísle 6/2008 Sb. NSS) a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 4/2009-53 ze dne 6. března 2009.

Shora uvedené závěry platí v projednávaném případě tím spíše, že žalobce své odvolací námitky dodatečně doplnil a podání námitky obsahující doručil ještě před vydáním rozhodnutí o odvolání jak povinnému subjektu, tak žalovanému jako odvolacímu správnímu orgánu. Pokud žalovaný za této situace uvedl, že žalobce své odvolání neodůvodnil, je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro rozpor se spisy.

Soud přitom nemohl zohlednit argumenty žalovaného uvedené ve vyjádření k podané žalobě, neboť je povinností správního orgánu vypořádat se s námitkami účastníků řízení především v odůvodnění rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí způsobenou shora popsaným chybným postupem žalovaného již není možno v soudním řízení zhojit.

Za uvedené situace proto soud nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro vady řízení a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Soud se přitom nemohl zabývat věcnou stránkou projednávané věci a vyjádřit se k dalším žalobním bodům. Povinností žalovaného nyní bude vydat nové rozhodnutí o odvolání, v němž se vypořádá ve všech námitkách žalobce vůči rozhodnutí povinného subjektu, které uvedl v podání, jež bylo žalovanému doručeno dne 17. 7. 2008.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady v daném případě spočívají pouze v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,- Kč. Jiné náklady ze soudního spisu nevyplyvají.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po

doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).
V Praze dne 9. února 2010

Mgr. [redacted], v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
[redacted]

Tento rozsudek ze dne 9. února 2010, č.j. 10Ca 229/2008 nabyl právní moci dne 22. března 2010. Připojení doložky provedla [redacted] dne 9. dubna 2010.